بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ   نَحۡمَدُہٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِہِ الۡکَرِیۡمِ   وَعَلٰی عَبۡدِہِ الۡمَسِیۡحِ الۡمَوۡعُوۡدِ

பத்ர் போரில் கலந்து கொண்ட ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது மகத்துவமிக்க சஹாபாக்களின் ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய நற்குறிப்புகள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுதஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 28 டிசம்பர் 2018 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

இன்று நான் பத்ர் போரில் கலந்து கொண்ட சஹாபாக்களைப் பற்றி கூறுவேன். அவர்களுள் முதலாவதாக கூறப்போவது ***அப்துல்லாஹ் பின் ரபீ*** அன்ஸாரி அவர்களுடையது. இவர் முதல் மற்றும் இரண்டாவது பைஅத்தே உக்பாவில் கலந்து கொண்டார். இவர் பத்ர், உஹது, மூத்தா ஆகிய போர்களில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். மூத்தா போரில் ஷஹாதத்தின் பதவியைப் பெறும் வாய்ப்பு இவருக்கு கிடைத்தது.

இரண்டாவது சஹாபி ***ஹஸ்ரத் ஆதியா பின் நுவைரா***. இவர் பத்ர் போரில் கலந்து கொண்டார்கள். இவர்களைப் பற்றி இவர்கள் பத்ர் போரில் கலந்து கொண்டுள்ளார்கள் என்ற அளவுக்கு மட்டுமே விவரங்கள் உள்ளன.

பிறகு ***ஹஸ்ரத் ஸஹ்ல் பின் கைஸ்***. இவர்களது தாயார் நாயிபா பின்த் சலாமா ஆகும். இவர் புகழ்பெற்ற கவிஞரான கஅப் பின் மாலிக் அவர்களின் சிறிய தந்தையின் மகன் ஆவார்கள். ஸஹ்ல் அவர்கள் பத்ர், உஹது போர்களில் கலந்து கொண்டார்கள். உஹது போரில் ஷஹாதத்தின் பானத்தை அருந்தினார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் உஹதில் ஷஹீதான சஹாபியின் மண்ணறைகளைத் தரிசிக்கச் செல்வார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், அந்தோ! இந்த மலையைச் சார்ந்தவர்களுடன் இருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! அதாவது அன்றைய நாளில் எனக்கும் ஷஹாதத் பதவி கிடைத்திருக்க வேண்டுமே என்று கூறி வந்தார்கள்.

ஒருமுறை ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்அப் பின் உமைர் உடைய கபருக்கு அருகில் கடந்து சென்றபோது அங்கு நின்று துஆ செய்தார்கள். அன்னார் இந்த வசனத்தை ஓதினார்கள். அதன் பொருள் இதுவாகும். அதாவது முஃமின்களில் சில ஆண் மக்கள் அல்லாஹ்விடம் வாக்குறுதி வழங்கி அதை உண்மையாக்கியும் காட்டினர். மினல் முஃமினீன ரிஜாலுன் சதகூ மா அஹதுல்லாஹ அலைஹிம். அவர்களுள் சிலர் தமது நோக்கத்தை அடைந்து விட்டனர். அவர்களுள் சிலர் எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர். அவர்கள் தமது செயலில் எந்த மாற்றமும் செய்யவில்லை.

பிறகு அன்னார் கூறினார்கள்: நான் சாட்சி கூறுகிறேன். மறுமை நாளில் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் ஷஹீதுகளாக இருப்பவர் அவர்களிடம் வாருங்கள். அவர்களை தரிசனம் செய்யுங்கள். அவர்களுக்கு ஸலாம் அனுப்புங்கள். என் உயிர் எவன் கையில் உள்ளதோ அந்த இறைவன் மீது ஆணையாக! மறுமை நாள் வரை எவர்கள் இவர்களுக்கு ஸலாம் அனுப்புவார்களோ அவர்கள் அனைவருக்கும் இவர்கள் பதில் தருவார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய சஹாபாக்களில் இங்கு வருவார்கள்கள். இவர்களுக்காக துஆ செய்வார்கள். ஹஸ்ரத் ஸஹல் பின் கைஸ் உடைய சகோதரிகள் ஹஸ்ரத் உக்தா, ஹஸ்ரத் உம்ரா இருவரும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஈமான் கொண்டார்கள். அவர்களிடம் பைஅத் செய்யும் வாய்ப்பு பெற்றார்கள்.

அடுத்த சஹாபி ***ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் ஹமய்யிர் அஷ்ஜஈ***. இவர் பத்ர் போரில் தமது சகோதரர் காரிஜாவும் வந்து கலந்து கொண்டார். உஹது போரிலும் கலந்து கொண்டார். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமைய்யிர் சில சஹாபிகள் மட்டும் மலையின் மீது காவலுக்கு நின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் ஆவார். மற்ற சஹாபாக்கள் வெற்றியின் காட்சியைக் கண்டதும் முஸ்லிம்களின் மற்ற அணியினருடன் இணைவதற்காக கீழே இறங்கி விட்டார். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமைய்யிர். அவர்களுக்கு அறிவுரை செய்வதற்காக நின்றார்கள். அன்னார் முதலில் அல்லாஹ்வை புகழ்ந்தார்கள். பிறகு அல்லாஹ் மற்றும் அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு கட்டுப்பட வேண்டும் என்று போதனை செய்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அன்னாரின் பேச்சைக் கேட்கவில்லை; சென்று விட்டார்கள். அப்போது ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் அவர்களுடன் மலையின் முகட்டில் உள்ள பாதையில் 10 சஹாபாக்களை விட அதிகம் நிற்கவில்லை. இந்நிலையில் காலித் பின் வலீத் இக்ரிமா பின் அபூஜஹ்ல் ஆகியோர் முகடுப்பாதை காலியாக இருப்பதைப் பார்த்து விட்டார்கள். மற்ற சஹாபாக்கள் அவ்விடத்தை விட்டு சென்று விட்டார்கள். எனவே வந்து தாக்குதல் தொடுத்தனர். அவ்விடத்திலேயே அவர்களை ஷஹீதாக்கினர்.

இதனை குறித்து உஹது சம்பவம் பற்றி மேலும் விவரமாக மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் தமது சீரத்துல் காத்தமுன் நபிய்யீனில் எழுதியுள்ளார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறை உதவியை நம்பியவாறு முன்னேறி உஹது மலையடிவாரத்தில் முகாமிட்டார்கள். உஹது மலை முஸ்லிம்களுக்குப் பின்னால் இருக்கும் வகையில் முகாமிட்டார்கள். மதீனா அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்தது. இவ்வாறு அன்னார் படைகளை முற்றுகையிட்டார்கள். அம்மலையின் முகட்டில் ஒரு பகுதி இருந்தது. எதிரிகள் அதன் வழியாக வந்து விடலாம். எனவே அதனை பாதுகாக்க அன்னார் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் தலைமையில் 50 அம்பு வீசும் வீரர்களை நியமித்து, என்ன நடந்தாலும் அவ்விடத்தை விட்டு அகலக் கூடாது என்று வலியுறுத்தி இருந்தார்கள். எதிரிகள் மீது நீங்கள் அம்புகளை விட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அன்னாருக்கு இம்முகட்டுப் பாதையைப் பாதுகாப்பதில் எவ்வளவு கவனம் இருந்தது என்றால் அவர்கள் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைரிடம் மீண்டும் மீண்டும் கூறி இருந்தார்கள். இந்த மலைப் பாதையை ஒருபோதும் காலியாக விட்டு விடாதீர்கள். நமக்கு வெற்றி கிடைப்பதை பார்த்தாலும் எதிரிகள்விட்டு விட்டு ஓடினாலும் கூட நீங்கள் இவ்விடத்தை விட்டு அகலக் கூடாது. நீங்கள் முஸ்லிம்களுக்கு தோல்வி ஏற்படக் கண்டாலும் எதிரிகள் நம் மீது வெற்றி பெற்று விட்டாலும் சரி நீங்கள் இவ்விடத்தை விட்டு அகலக் கூடாது.

எந்த அளவுக்கு என்றால் சில அறிவிப்புகளில் எந்த அளவுக்கு வார்த்தைகள் வருகின்றன என்றால் பறவைகள் எங்கள் மாமிசங்களைக் கொத்தித் தின்பதைப் பார்த்தாலும் இவ்விடத்தை விட்டு அகலக் கூடாது என்று கூறினார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கிருந்து வருமாறு உங்களுக்கு கட்டளை வரும் வரை நகரவே கூடாது. இவ்வாறு முற்றுமைகயை நன்றாக சரி செய்து இஸ்லாமிய படையை வியூகமிட்டார்கள். வேறு பகுதிகளுக்கு தனித்தனி அமீர்களை நியமித்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைருடன் இருந்தவர்கள் வெற்றி கிடைத்ததைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் தமது அமீர் அப்துல்லாஹ்விடம் கூறினார்கள். வெற்றி கிடைத்து விட்டது. முஸ்லிம்கள் போர்ப் பொருட்களைச் சேகரிக்கின்றார்கள். எங்களுக்கும் அனுமதி தாருங்கள். நாங்கள் நமது படையினருடன் சென்று சேர்ந்து கொள்கிறோம். ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் தடுத்தார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய வலியுறுத்திக் கூறப்பட்ட கட்டளையை நினைவுபடுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்கள் வெற்றியின் மகிழ்ச்சியை கவனமற்று விட்டனர். எனவே அவர்கள் திரும்பி வரவில்லை. கீழே இறங்கி விட்டார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதன் பொருள் நன்றாக திருப்தி அடையாதவரை இடத்தை காலியாக்கி விடக் கூடாது என்பதுதான். இப்போதோ வெற்றி கிடைத்து விட்டது. எனவே இப்போது செல்வதில் எந்த தவறும் இல்லை என்றனர். அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் மற்றும் உடன் இருந்த 5–7 சஹாபிகள் தவிர முகட்டிற்குச் செல்லும் மலைப் பாதையை பாதுகாக்க வேறு எவரும் இல்லை.

காலித் பின் வலீத் உடைய கூரிய பார்வை தூரத்தில் இருந்தே முகடு செல்லும் பாதை காலியாக இருப்பதைக் கண்டது. களம் காலியாக இருப்பதாக அறிந்தார்கள். தமது வாகனங்களை சீக்கிரமாக ஒன்று கூட்டி முகட்டை நோக்கிச் செல்லும் பாதைக்கு திரும்பினார்கள். பின்னாலேயே இக்ரிமா பின் அபூ ஜஹ்ல் சென்றார். இவர்கள் வேகமாக அவ்விடத்தை அடைந்தார்கள். இரு கூட்டமும் சேர்ந்து அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் மற்றும் அவர்கள் கூட இருந்த சில சஹாபிகளை அங்கேயே கொன்று போட்டு விட்டு இஸ்லாமிய இராணுவத்தை திடீரென்று அங்கிருந்து தாக்கினர்.

அடுத்த குறிப்பு ***உபைது பின் அவ்ஸ்*** அன்ஸாரி பற்றியது. இவரது தந்தை அவ்ஸ் பின் மாலிக். உபைத் பின் அவ்ஸ் பத்ர் போரில் பங்கு கொண்டார்கள். இவர்கள் பத்ர் போரில் அகீல் பின் அபூதாலிபை கைது செய்தார். மேலும் இவரைப் பற்றி கூறப்படுகிறது. அப்பாஸ் மற்றும் நவ்ஃபல் இருவரையும் கூட கைது செய்தனர். இவர்கள் மூன்று பேரையும் ஒரு கயிற்றில் கட்டி ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்து, நிச்சயமாக இந்த விவகாரத்தில் கண்ணியத்திற்குரிய மலக்கு உமக்கு உதவி செய்துள்ளார் என்று கூறினார்கள்.

அடுத்த குறிப்பு ***அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர்***. இன்னொரு சஹாபி பற்றி கூறும்போது இவர்களைப் பற்றி சிறிது கூறப்பட்டது. அன்னார் இரண்டாவது பைஅத்தே உக்பாவில் கலந்து கொண்ட 70 பேர்களில் ஒருவர் ஆவார்கள். இவர் பத்ர், உஹது போர்களில் கலந்து கொண்டவர் ஆவார். உஹது போரில் ஷஹாதத் கிடைத்தது. ஹஸ்ரத் அபுல் ஆஸ் என்பவர் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய மகள் ஸைனப் உடைய கணவர் ஆவார். பத்ரில் எதிரிகள் தரப்பிலிருந்து வந்திருந்தார். அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் இவரை கைது செய்தார்கள்.

இதன் விவரத்தை விளக்கியவாறு சீரத்துல் காத்தமுன் நபிய்யீனில் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் எழுதுகிறார்கள்: ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடைய மருமகன் அபுல் ஆஸ் அவர்களும் பத்ரின் கைதிகளில் ஒருவராக இருந்தார். அவரது பரிகாரத் தொகையில் அன்னாரது மனைவியும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்)

அவர்களுடைய மகளுமான மக்காவில் அதுவரை வாழ்ந்து வந்த ஸைனபிடம் சில பொருட்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒரு கழுத்தணி மலை இருந்தது. அது ஹஸ்ரத் கதீஜா (ரலி) அவர்கள் தமது மகள் ஸைனபுக்கு சீதனமாக போட்டு அனுப்பியதாகும். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அந்த மாலையைப் பார்த்தார்கள். உடனே அன்னாருக்கு மர்ஹூமா கதீஜாவின் நினைவு உள்ளத்தில் ஏற்பட்டது. அன்னாரின் கண்கள் கண்ணீரை சிந்தின. சஹாபாக்களிடம் அன்னார், நீங்கள் விரும்பினால் இவர்களது இந்த பொருளை அவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்து விடலாம் என்று கூறினார்கள். ஸைனபின் மாலை உடனேயே திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ரொக்கத் தொகையாக அபுல் ஆஸ் இடம் ஒரு நிபந்தனையை மட்டும் வைத்தார்கள். அவர் மக்கா சென்று ஸைனபை உடனே மதீனாவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதே அது. இவ்வாறு ஒரு நம்பிக்கை கொண்ட ஆன்மா குஃப்ரின் வீட்டிலிருந்து விடுதலை பெற்றது. சில காலம் கழித்து அபுல் ஆஸ் முஸ்லிம் ஆகி இடம் பெயர்ந்து மதீனா வந்து விட்டார். இவ்வாறு கணவனும் மனைவியும் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

முஸ்லிஹ் மவ்வூது (ரலி) அவர்கள் இந்த சம்பவம் பற்றி உஹது போர் குறித்து போதுமான விபரம் தந்துள்ளார்கள்: சஹாபாக்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைச் சுற்றி நின்றார்கள். எதிரிகளின் தாக்குதலால் பின்னால் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். சூழ்ந்து நின்று கொண்டவர்களிடம் தமது முகத்தைக் காட்டினார்கள். உபைதா பின் அல் ஜர்ரஹ் என்ற ஒரு சஹாபி தமது பற்களால் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் முகத்தில் பதிந்திருந்த அம்பை வெளியே எடுத்தார்கள். இதனால் அன்னாரது இரு பற்கள் உதிர்ந்தன. பிறகு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு நினைவு திரும்பியது. சஹாபாக்கள் நாலாபுறமும் எதிரிகளால் விரட்டப்பட்டவர்கள் மீண்டும் ஒன்று கூடினர். விரண்டோடிய படை மீண்டும் ஒன்று கூடியது. அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மலை அடிவரத்திற்கு வந்தார்கள்.

மக்கள் கூடி நிற்பதைப் பார்த்து அபூஸுஃப்யான் கூச்சலிட்டார். நாங்கள் முஹம்மதை கொன்று விட்டோம். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அபூஸுஃப்யானுக்கு ஒரு பதிலும் கொடுக்கவில்லை. எதிரிகள் சூழ்நிலையிலிருந்து பயன் பெற்று மீண்டும் தாக்கத் தொடங்கி விடக்கூடாது என்று கருதி அன்னார் அவ்வாறு இருந்தார்கள். ஏனெனில் முஸ்லிம்கள் பலவீனமாக இருந்தனர். இதனால் காயமுற்ற முஸ்லிம்கள் மீண்டும் எதிரிகளால் வேட்டையாடப்பட்டு விடக் கூடாது என்று நினைத்தார்கள். இஸ்லாமிய படையிலிருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை என்றதும் அபூஸுஃப்யானுக்கு திட நம்பிக்கை வந்தது. நான் நினைத்தது சரிதான் போலும் என்று நினைத்து உரத்த குரலில், அபூபக்ரையும் கொன்றோம்; உமரையும் கொன்று விட்டோம் என்று கூறினான். முஸ்லிம்கள் பதில் கொடுக்க விரும்பிய பிறகும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அனைவரையும் தடுத்து விட்டார்கள்.

பிறகு அபூஸுஃப்யான் மகிழ்ச்சியுடன் முழக்கமிட்டார். யா உலு ஹுபுல். எங்கள் மதிப்பிற்குரிய ஹுபுல் சிலையின் மகத்துவம் உயர்க! இன்று இது இஸ்லாத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து விட்டது. அமைதியாக இருந்த ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள், இப்போது ஒரே இறைவனைப் பற்றி கேள்வி எழும்போது, களத்தில் இணை வைப்பின் முழக்கம் இடப்படும்போது அன்னாரின் ஆன்மா பொங்கி எழுந்தது. அன்னார் மிகவும் ஆவேசத்துடன் பதில் கூறினார்கள். நீங்கள் ஏன் பதில் கூறவில்லை? சஹாபாக்கள், யாரஸூலல்லாஹ்! என்ன பதில் கூற வேண்டும்? என்று கேட்டபோது, ஹுபுலின் மகத்துவம் வளர்ந்ததாக நீங்கள் பொய் கூறுகின்றீர்கள். அல்லாஹு வஹ்தஹு லாஷரீக் என்ற தனித்த இணையற்ற அல்லாஹ்வே கண்ணியத்திற்குரியவன். அவனது மகத்துவமே உயர்ந்தது என்று கூறி நாங்கள் அனைவரும் உயிருடன் இருக்கிற செய்தியை எதிரிகளுக்கு எட்டச் செய்தார்கள்.

முஸ்லிஹ் மவ்வூது கீழ்க்கண்ட வசனத்தின் விளக்கத்தில் கூறினார்கள்: எவர்கள் இந்த தூதருக்கு எதிராக நிற்கிறார்களோ அவர்கள் தமக்கு இறைவனிடமிருந்து ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டும் அல்லது ஏதாவது தண்டனையால் பீடிக்கப்பட்டு விடலாம். இந்த வகையில் உஹது போரில் கட்டளைக்கு எதிராக நடந்ததின் காரணமாக முஸ்லிம்களின் படைக்கு எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மலைப் பாதையைப் பாதுகாப்பதற்கு 50 வீரர்களை நியமித்தார்கள். அந்த முகடு எவ்வளவு முக்கியமானது என்றால் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் தலைமையில் ஒரு படையை நிறுவி நாங்கள் தோற்றாலும் சரி ஜெயித்தாலும் சரி இந்த முகட்டை விட்டு நரகக் கூடாது என்று கூறினார்கள்.

ஆனால் நிராகரிப்பவர்களுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டவுடன் முஸ்லிம்கள் தமது முற்றுகையை ஆரம்பித்தார்கள். முகட்டினை நோக்கி செல்லும் பாதையில் நிறுத்தப்பட்ட வீரர்கள், வெற்றி கிடைத்து விட்டது. இனி நாம் இங்கே இருப்பது அர்த்தமற்றது. நாங்களும் சென்று போரிட அனுமதி தாருங்கள். நாங்களும் நற்பலன் பெறுகிறாம் என்றனர். அவர்களின் தலைவர் அவர்களுக்கு புரிய வைத்தார். ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடைய கட்டளைக்கு மாற்றம்

செய்யாதீர்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உங்களிடம் வெற்றி பெற்றாலும் சரி தோற்றாலும் சரி, நீங்கள் இந்த மலைப் பாதையை விடக் கூடாது என்றுதான் கூறினார்கள். எனவே நீங்கள் செல்வதற்கு நான் அனுமதி வழங்க மாட்டேன் என்று கூறினார். ஆனால் இப்போது வெற்றி கிடைத்து விட்டது. இனி நமக்கு இங்கு என்ன வேலை? என்று கூறியவாறு தமது கருத்திற்கு இறை தூதரின் கட்டளையை விட முன்னுரிமை தந்தவாறு அந்த முகட்டை விட்டு விட்டனர். அப்போது காலித் பின் வலீது திரும்பிப் பார்த்தார். மலைப் பாதை காலியாக இருந்தது.

அவர் கூறினார்: பாருங்கள்! இது எத்தகைய சந்தர்ப்பம்! வாருங்கள்! நாம் முகட்டின் மீது ஏறி முஸ்லிம்களை தாக்குவோம் என்றார். அவர்கள் முஸ்லிம்கள் மீது தாக்குதல் தொடுத்தனர். அங்கு சில முஸ்லிம்கள் மட்டும் நின்றனர். அவர்களை துண்டு துண்டாக்கினார்கள். அங்கிருந்த முஸ்லிம்களை மீண்டும் தாக்கினர். மறுப்பவர்களின் இந்த தாக்குதல் எவ்வாறு திடீரென்று நடந்தது எனில் முஸ்லிம்கள் வெற்றியின் மகிழ்ச்சியில் ஆங்காங்கே விலகி விட்டனர். அவர்களின் பாதம் ஒன்று சேர முடியவில்லை.

பிறகு சஹாபாக்கள் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களை சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக 20 பேர் இருந்தனர். அந்த சிறிய கூட்டம் எவ்வாறு எதிரிகளை எதிர்த்து நிற்க முடியும். இறுதியில் நிராகரிப்பவர்களின் தாக்குதலால் முஸ்லிம்கள் பின்வாங்கினர். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் போர்க்களத்தில் தனியாக நின்றார்கள். இந்நிலையில் அன்னாரின் மீது ஒரு கல் வந்து அன்னாரது தலையில் இருந்த இரும்புக் கவசத்தின் மீது விழுந்தது. அதனால் அன்னார் மயங்கி ஒரு பள்ளத்தினுள் விழுந்தார்கள். அதனால் அவர்களது பல் உடைந்தது.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: இங்கு அஹ்மதிகளுக்கு ஒரு பாடம் உள்ளது. மஸீஹ் மவ்வூதை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு முழுமையான கட்டுப்படுதல் தான் வெற்றிக்கு உத்திரவாதம் தரும். எனவே ஒவ்வொருவரும் தத்தமது நிலையை ஆய்வு செய்ய வேண்டும். எந்த அளவுக்கு நாம் கட்டுப்படுகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ் அப்துல்லாஹ் பின் சுபைர் மற்றும் அவரனுடன் இருந்தவர்களை கட்டளையின் ஆன்மாவை புரிந்து பற்றுறுதிமிக்கவர்களாக ஆக்கி இருந்தான். அவ்வாறே நமக்கு அல்லாஹ்வின் அருளால் கட்டளையினை புரிந்து கட்டுப்படக் கூடியவர்களாக ஆக்கி இறைவனது அருளுக்கு நிரந்தர வாரிசாவோமாக.

இறுதியாக ஹுஸூர் அவர்கள் கனடாவின் நாதிருல் ஹுஸ்னி சாஹிப் அவர்களுடைய நற்குறிப்பை எடுத்துக் கூறினார்கள். பிறகு ஜனாஸா காயிப் தொழுகையை தொழ வைத்தார்கள். இவர்கள் 20 டிசம்பர் அன்று தமது 85 – வது வயதில் வஃபாத் ஆனார்கள். இன்னா லில்லாஹி வஇன்னா இலைஹி ராஜிஊன்.

மொழியாக்கம்: முஅல்லிம் நிஸாமுத்தீன்